

அவன் மனோமமாக அமர்ந்திருந்திருந்தான். சூற்றிலும் நண்பர்கள் களேவி மலே களேவி கட்டெடுக்க கொண்பிரும் தாரகள்.

"அதற்கு சொந்தக்காரர் நீங்கள்..? நம்ப முடியல்லையே..."

"வறையொருத்தர..சொல்லாங்களே..? அதுவும் இறந்து போன..புகழ்ப்பெற்ற .. சினிமா மெட்டில்..அரசியல் கலந்து..திரைகலாங்களில்..அரசியல் மலேகலையில்.. பாடும் பாடகர் பெயரை குறிப்பிடுகிறார்கள்..?"

"உண்மையா..இல்லையா..புகழ்ச்சிக்காக நீங்கள் இட்டெடுக்கப்படுதா...?"

"இன்னகைக்கி..இந்த மாதிரி..சொல்லிக்கிட்டே..நிறையப் பரே..கோர்ட்..வழக்கக்கூண்..நாடல்..நிறைய நிகழ்வுகள்..அன்றாடம் நடந்துக்கிட்டிருக்க..."

இன்னும் சிலர் அவனை சொல் என்ற மனோமனையான கத்தியால் கீறி தங்களின் அடிமன இச்சகைகளைத் தடுத்துக் கொண்பிரும் தனர்.

எல்லாவற்றையும் சிறு புன்னகையில் சுவீகரித்துக் கொண்பிரும் அவன் முப்பது வருடங்களாகக் குமுன் தன் கல்லூரிக் காலத்திற்குள் பயணித்தான்.

கழிவாங்காறு என்ற கழிவலிங்க ஆற்றின் தனக்கரையில்..புளியமரங்கள் சிழந்து அந்த கல்லூரி இருந்தது. மறையில் மறேகுத்தொடர்ச்சி மலையும், தறையில் தனித்து நின்ற கூன்றின் மலே சிவன்கோவிலும், மானாவாரி புழுகு காட்களாக அதன் எல்லைகள் இருந்தன.

ஆறு மிகப் பெரிதானதாய் இல்லாமல் நீரோடே போல இருக்கும். அதன் இருகரகையிலும் தன்னந்தோப்புக்கள்..பார்ப்பதற்கு..மிக அழகான சோலைவனம் போல் காட்சியளிக்கும்.

"நண்பா..நண்பா..என யாரோ தன்னதைத் தொட்டெடுக்கிய போது தான் அவன் இயல்பு நிலைக்கூத்திரும்பினான் அவன்.

எதிரே கோபமும் சீற்றமும் நிரம்பித் ததும்பும் மக்களோடிரும்பும் நண்பர்களைக் கண்டதும் அவனுக்குள் பதட்டம் பரவியது.

அவசரமாக பசேத் தொடங்கினான், "மன்னியுங்கள் நண்பர்களே..உங்களின் களேவிகள் என்ன..பழைய காலத்திற்குள் இழுத்துக் கொண்டே போய் விட்டது..அதான்..நான்..என்ன மறந்த நிலைக்கூள் இருந்து விட்டனே..மற்றபடி உங்களின் களேவிகளை அலட்சியப் படுத்திட நான் முனையவில்லை..மன்னியுங்கள்.."

"சரி..சரி..நாங்கள் கட்ட களேவிகளாகக் குப்தில் சலல்லவில்லையே..?" ஂன்றார் ஓர்வர் .

அந்தக் கசப்பை ஂன் வாயால் கக்க நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்..பரவாயில்லை..உங்கள் எதிர்பார்ப்புகளாவது நிறைவேட்டும் ஂன் அவன் சலல்லத் தட்டங்கள்,"
அப்போது நான் புகழுக வகுப்பு பதித்துவிட்டும் மறேக் கட்டண்டும்
பதிக்கமுடியாமலும் வலை ஏதும்ற்றும் அல்லாபிக் கட்டண்டிருந்த நிலையில் ஓர்
அடக்கலமாக நட்டலகமே கதியின கிட்டதன் .

அவ்வப்போது ஏதோ சில கவிதைகளும் ஂழுதி வந்தன . ஆனால் ஂந்த பத்திரிக்கைகளும் அனுப்பாமல் நண்பர்களிடம் காட்டவன் . அவர்கள் அதுபற்றி ஂந்த அபிப்பாயங்களும் சலல்லாவிட்டாலும் நல்லா இருக்கும் ஂன்பர்கள் .

ஓர்நான் ஂன் நண்பன் மத்துவிஜயன் தட்டி வந்தான் . அவன் அப்பா ஓர் பழயை கமயினிட . பிறகு இந் திரா காங்கிரஸில் நல்ல சலெவாகக் குடன் இருந்தார் .

அவன் ஂன்னை பரேந்து நிலயைத்திற்கு அருகிலுள்ள வசந்தவிகார் லாட்டூக்கக் கட்டட்டிட்டு வந்தான் . நான் ஂன்? ஂனக் கட்டத்தற்கு பசோமல் வாடா ஂன்றான் .

நானும் சரி ஂன்று அவனோடு போனன் .

அங்கு ஏழாம் ஂண்ணுள்ள அறக்கூள் ஂன்னை அழைத்துச் சலன்றான் .ஓர் புகமைண்டலும் பிராந்தி நாற்றமுமாய் இருந்தது .

கட்டிலின் மலே இருவர் கலைகள் கட்டியிருந்தனர் .மலே சட்டயில் லாமல் சிகப்பாக ஓர்வர் இருந்தார் .அவர் நடுசில் கனமான தங்கச் சங்கிலி கிட்டத்தது . மற்றவர் கறுப்பாக ஓல்லியாக சட்டயோடு இருந்தார் .இருவர் கண்களும் பழுத்த தக்காளிப் பழங்கள் போலிருந்தன .

மத்துவிஜயன் அவர்களை வணங்கியதோடு ஂன்னயும் அவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்துதினான் . நானும் ஏதும் புகழாமல் அமதியாய் நின்றிருந்தன் .

இருவரில் சிகப்பாய் இருந்தவரிடம் சலன்னான் , " ஸார் ..இவன் . கவிதைகள் ஂழுதுவான் .." ஂன் ஂன்னைக் கட்டியபி சலன்னான் .

அவர் சலன்னார் , " தமிழ்நாட்டில் தடுக்கி விழுந்தா..ஏதாவது ஓர் கவிஞன் மலே தான் ..பய விழுகணும் ..இவன் ..ஂன்னைத் த ஂழுதிறப் போறான் ...?"

ஂனக்கூள் யாரோ காறி உமிழ் வது போலிருக்கவே..நான் சலன்னன் , " ஂன்னை வண்டமுமானால் ..பரிசோதித்துப் பாருங்கள் ..."

"சரி..நான் ஓர் காட்சி சலல்கிறன் ..அதற்கு ஂன்னால் ஓர் கவிதை ஂழுதிட முடியுமா..?"

"நானும் சலல்லங்கள் ..." ஂன்றன் .

அவர் சொல்லத் தொடங்கினார், " ஒருவன் தன் காதலியைப் பிரிந்து நெடிய மரங்களும்
செடிகளும் நிறைந்த ஒரு அழகான சோலை வழியாகப் போய் க்கொண்டிருந்தான் .

வழியில் தன் காதலியை சந்தித்த..முத்தமிட்ட..ஓடி ஆடித் திரிந்த..இடங்களெல்லாம்
எதிர்ப்பட்டன. அப்போது அவன் மனதில் எழும் உணர்வுகளை ஒரு கவிதையாகச் சொல்
என்றார் .

உடனே நான் நான்கு வரிகளில் ஒரு கவிதை சொன்னேன் .

அதைக் கேட்டதும் அவர் அப்படியே என்னைக் கட்டிக் கொண்டார் .அவர்
கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து வழிந்தது. கட்ட இருந்தவரும்
உணர்ச்சிவயப்பட்டவராய் திரிந்தார் .என் நண்பன் சந்தோஷத்தில் கத்தி விட்டான் .

"என் கதையை நான்கு வரிகளில் சொல்லிட்டயேப்பா..." என்றபடி தலையைக் கரையில்
இருந்த சில்லறைப் பணத்தை என் கைகளில் திணித்தார் அந்த சிகப்பானவர் .

நான் சொல்வதைக் கேட்டபடியிருந்த நண்பர்கள் , " அப்புறம் என்ன
நடந்துச்சு.."என்றார்கள் .

அந்த சிகப்பானவர் ஒரு வக்கீல் திருவனந்தபுரத்தில் பிராக்டிஸ் செய்து வருகிறார் . தன்
உறவினர்கள் சிலருடன் சேர்ந்து சினிமாப் படம் எடுப்பதற்காக ..லொக்கேஷன்
வந்திருக்கிறார் .அவர் என் நண்பனுடைய அப்பாவிற்கு நண்பர் .அந்த வகையில் அங்கு
எனக்கு பாடல் எழுத.. வாய்ப்புக் கேட்க என் நண்பன் என்னை அழைத்து
வந்திருக்கிறான் . உடன் இருந்த கரூப்பானவர் இசையமைப்பாளராம் . அவர் பிரசித்திப்
பெற்ற இசையமைப்பாளரின் அண்ணன் மகனாம் . இதுதான் அவரின் மூதல் படமாம் .

அடுத்த வரிகளைச் சொல்லுமாறு இருவரும் வற்புறுத்த...நான் பிறகு சொல்கிறேன்
என்றபடி நண்பனுடன் அறையை விட்டு வெளியேறினேன் .

எல்லாவற்றையும் கேட்டபடியிருந்த நண்பர்கள் மௌனமாய் அமர்ந்திருந்தார்கள் .

அன்று மாலையே என் நண்பன் தடீ வந்தான் ..வந்ததும் தன் அப்பா கப்பிடுகிறார்
என்றான் .

அங்கு நான் போன போது அந்த இருவர் இருந்தனர் . என்னைப் பார்த்ததும்
புன்னகைத்தனர் .
நானும் அவர்களுக்கு வணக்கம் சொன்னேன் .

என் நண்பனுடைய அப்பா , " ஏன்டா..அந்த மீ திக் கவிதையை இவங்களுக்கு
எழுதிக் குட்காம வந்திட்டாய்மல்ல..அத.. எழுதிக் குட்கா..." என்றார் .

அவர் மலே மிகுந்த மரியாதை எனக்கு எப்பவும் இருக்கும் . எனவே சரியென்று மீ தி
பதினாங்கு வரிகளை எழுதி அந்த சிகப்பானவரிடம் கொடுத்தேன் .
வாங்கிப் படித்துப் பார்த்த அவர் கட்சி இரண்டு வரிகளை வேண்டாம் என்று
தன்னிடமிருந்த பனோவால் அடித்துவிட்டு அருகிலிருந்த இசையமைப்பாளரிடம்
கொடுத்தார் . அதை வாங்கிப் பார்த்த அவரும் நல்லாருக்கு என்றார் .

Written by - வசந்ததீ பன் (படோபிநாயக்கனார், தனீ மாவட்டம்) -
Monday, 23 March 2020 21:53 - Last Updated Monday, 23 March 2020 21:56

சில மாதங்களுக்கும் பிறகு சினிமா படப்பிடிப்புக்கு வந்த அவர்கள் உன் பாட்டை இசையோடு பதிவு செய்திருக்கிறோம்.களை என்று டபே ரிக்கார்டரில் போட்டுக் காண்பித்தார்கள். இசை மிகவும் பழசாவும் எரிச்சலிட்டக்கூடியதாவும் இருந்தது.யாரோ இளையவர் பாடியிருந்தார். அவர் ஒரு பிரபலமான நடிகருக்கு பின் கரல் கொடுப்பவராம். எனக்கு பறப்பது போலிருந்தது.

காலங்கள் மறைந்தோடின.வயிற்றுப்பாட்டிகாக தசேமலெல்லாம் அலறந்து திரிந்து சொந்த ஊருக்கு வந்து சேர்ந்த சில நாட்களுக்கும் பிறகு என்னோடு பதித்த சதே என்ன தபேவந்து, " டயே...உன் பாட்டு ரிக்கார்டா வந்திருக்கு..." என்றான்.

ஆவலாய் போய் பார்த்தனே. அந்த ரிக்கார்டில் பாடியவர் பெயர் புகழ்பெற்ற மலையாள மொழிப் பாடகர் பெரும், பாடல் எழுதியவராக நீங்கள் குறிப்பிட்ட சினிமா பாடல்கள் மெட்டில் அரசியல் மடேபைப் பாடகர் பெரும் இருந்தது. இசை அமைப்பாளராக அதே பழையவர் தான்.

மனது வெடித்துப் போனது. ஆங்காரமும், கோபமும் வந்தது. நண்பர் ஒருவர் இசை அமைப்பாளருக்கு இதனைச் சூட்டிக் காட்டி அதாவது பாடல் எழுதியது நானிருக்க வேறொருவர் பெயரை நீங்கள் இசைத்தட்டில் போட்டிருப்பது நியாயமா? எனக் கேட்டு கடிதம் எழுதச் சொல்லி அவரே எழுதியும் கொடுத்தார்.

கடிதம் அனுப்பி நீண்ட நாட்கள் ஆகியும் எந்தவித பதிலும் வராததால் நரேடியாக இசையமைப்பாளரை சந்திக்கலாமென்று நான் நண்பன் ஒருவனுடன் போனேன்.

நாங்கள் போன நரேம் இசையமைப்பாளர் வீட்டில் இல்லை. அருகிலிருந்தவர்களிடம் விசாரித்து ஒருவழியாக ஊரின் மறைகுப்புறத்திலுள்ள ஆலமரத்தடியில் சந்தித்தோம். அவர் ததும்பும் போதையில் இருந்தார். விஷயத்தைக் கேட்டு அவர் சொன்னார், " நானே முதல் படம் இங்கரில் ஸாகாம சிங்கப்பில் கஸெட்டாக வந்துருச்சுன்னு கவலையில் இருக்கனே.. நீங்க வேற வந்துக்கிட்டீ..போங்கடான்னு..அந்த ஆலமரமே கிடுகிடுன்னு ஆடாற மாதிரி கத்தானதும்..நாங்கள் எதுவும் பசோம திரும்பிட்டோம்.

ஊரில் நிறைய பரோக்கு நான் பாட்டு எழுதுவது விவகாரம் தரிஞ்சுருக்கு. நான் போன இடத்துலயெல்லாம் துக்கம் விசாரிக்க ஆரம்பிச்சாங்க.. நீ யெல்லாம் விவரமில்லாமா ஏமாந்துட்டியனேனு...பரிதாபப்பட்டாங்க... அதை நான் பரிதாப எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

ஒருநாள் மதுரைக்குப் போய்ட்டு பரோந்தில் வருகிற போது..பரோந்தில் அந்த பாட்டு(நான் எழுதிய) கேட்டதும் பக்கத்து இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தவர்களைத் தாளம் போட்டபடி வந்தார். அவரிடம் இந்த பாட்டு எந்தப் படத்தில் வருகிறது ஸார்..என்றனே. அதற்கு அவர் ஏதோ ஒரு படத்தைச் சொல்லி... அதன் இயக்குநர் அகில இந்திய புகழ்பெற்றவர் என்றும் அப்பாட்டுக்கு இசையமைத்தவர் பிரசித்திபெற்றவர் என்றும் பாடலை பாடியவரும் புகழ்வாய்ந்த தலெங்கு பாடகர் என்றும் கூறியபடி பாடலை ரசித்தபடி இருந்தார்.

நான் பாடலைக் கேட்டனே. மிகவும் ரசிப்பிற்குரியதாய் இருந்தது. இசையும் பிரமிப்பூட்டியது. எனக்குள் இனம் புரியாத வேதனை.

